

Primaria Municipiului Bucuresti

Primaria Municipiului Bucuresti reprezinta structura functionala cu activitate permanenta in care isi desfasoara activitatea autoritatile administratiei publice locale ale Municipiului Bucuresti, respectiv Consiliul General al Municipiului Bucuresti, ca autoritate deliberativa si Primarul General al Municipiului Bucuresti, ca autoritate executiva.

Administratia publica locala isi desfasoara activitatea in conformitate cu prevederile Legii nr.215/2001, cu completarile si modificarile ulterioare.

Legea reglementeaza atributiile specifice fiecarei autoritati administrative la nivel local, precum si raporturile dintre acestea in realizarea obiectivelor urmarite, cu tratarea distincta a administratiei publice locale a Municipiului Bucuresti.

La nivel municipal, Consiliul General al Municipiului Bucuresti indeplineste o functie legislativa, in cadrul careia membrii acestuia, alesi pe o perioada de 4 ani prin vot politic, hotarasc, in conditiile legii, in toate problemele de interes local. Atributiile CGMB sunt tratate in detaliu in legea cadru.

Partea executiva a conducerii municipale apartine Primarului General, ales, prin vot direct pe o perioada de 4 ani. Acesta indeplineste functia de autoritate publica cu implicatii directe in dinamizarea si eficientizarea activitatii administratiei Bucurestiului.

Primarul exercita o functie de autoritate publica si raspunde , in conditiile legii, de buna functionare a administratiei publice locale.

El este seful administratiei publice locale si al aparatului propriu de specialitate, pe care-l conduce si controleaza.

In prezent, aparatul propriu de specialitate al municipalitatii numara 635 angajati, din care 297 tineri sub 35 de ani. In intervalul 2001- mai 2004 au fost incadrati un numar de 153 de absolventi ai invatamantului superior si mediu.

Din numarul total de personal 443 angajati au studii superioare, ceea ce reprezinta un procent de circa 70% din totalul angajatilor.

Obiectiv strategic

Politica stabilita de municipalitate este focalizata pe indeplinirea cerintelor cetatenilor in conditiile dezvoltarii durabile valorificand resursele existente si contribuind la cresterea bunastarii prin crearea unui sistem coeziv de relatii economice, sociale si culturale.

Conceptul de dezvoltare durabila a obtinut recunoastere mondiala dupa conferinta de la Rio de Janeiro, din 1992, si este definit dupa cum urmeaza : necesitatea mentinerii posibilitatilor si conditiilor de viata pentru generatiile viitoare, in special in ceea ce priveste resursele naturale regenerabile, cel putin la nivelul celor existente pentru generatia actuala, precum si redresarea factorilor de mediu afectati de poluare, conservarea mostenirii culturale, a faptelor de cultura realizate de cei din trecut si cei de astazi si dezvoltarea capacitatilor creative in viitor pentru generatiile ce ne urmeaza.

In plan material, dezvoltarea durabila inseamna mentinerea posibilitatilor si conditiilor de viata pentru generatiile viitoare, in special a resurselor naturale regenerabile, cel putin la nivelul celor existente pentru generatia actuala, precum si redresarea factorilor de mediu afectati de poluare.

În plan spiritual, dezvoltarea durabilă înseamnă mult mai mult; înseamnă conservarea moștenirii faptelor de cultură, realizate de cei din trecut și cei de astăzi și dezvoltarea capacității de creație în viitor a elitei celor care ne urmează.

Politica de reconsiderare a valențelor Municipiului București se referă la modelul de dezvoltare economico-socială, care trebuie să respecte noile cerințe formulate de modelul dezvoltării durabile.

Cele mai importante principii care asigură dezvoltarea durabilă sunt următoarele:

- conservarea și îmbunătățirea condițiilor de viață și a sănătății oamenilor
- evitarea poluării prin măsuri preventive
- aplicarea principiului “poluatorul plătește”
- conservarea biodiversității și a ecosistemelor
- stimularea activității de redresare a mediului
- raport maxim beneficiu/cost pentru acțiunile de redresare a mediului
- apărarea împotriva calamităților naturale și a accidentelor
- conservarea moștenirii valorilor culturale și istorice.

În esență, dezvoltarea durabilă presupune satisfacerea simultană a patru condiții:

- rata de utilizare a resurselor regenerabile să se afle sub rata de regenerare a acestora;
- rata de utilizare a resurselor neregenerabile să fie sub rata înlocuirii lor de către resurse regenerabile;
- emisiile în mediu să nu depășească limitele critice admise;
- evitarea fenomenelor sau proceselor care au efecte cu caracter ireversibil.

Pornind de la acest obiectiv strategic s-a structurat strategia, care conține obiective specifice, programe, proiecte și acțiuni necesare îndeplinirii cerințelor cetățeanului și comunității locale în concordanță cu principiile dezvoltării durabile.

În anii 2000 – 2004 Primăria Municipiului București a avut în vedere îndeplinirea obiectivelor stabilite, cu accent pe optimizarea activității desfășurate, dar și stabilirea de noi obiective care urmăresc pe lângă conturarea unor noi direcții de dezvoltare, coordonarea întregii activități a administrației publice locale în direcția evoluției societății.

Pentru a acționa în baza principiilor **dezvoltării durabile**, municipalitatea și-a canalizat efortul pe următoarele obiective:

- asigurarea condițiilor decente de trai pentru cetățeni, cu efortul de a apropia de standardele europene nivelul serviciilor asigurate de primărie;
- dezvoltarea economică și socio – culturală;
- amenajarea teritoriului, în scopul valorificării patrimoniului urbanistic moștenit;
- reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii și a serviciilor publice;
- protecția mediului;

În urma dezbaterilor publice organizate de Primarul General, PMB a demarat acțiuni și proiecte ce vizează realizarea unor obiective specifice care odată atinse constituie premisele necesare unei dezvoltări durabile.

Proiectele și acțiunile de importanță majoră vizează:

- îmbunătățirea prestării serviciilor publice către cetățeni, dar și adaptarea și dezvoltarea acestora în contextul evoluției generale a societății

- dezvoltarea infrastructurii urbane prin reabilitarea si modernizarea retelelor de apa si canalizare din capitala cat si extinderea prin construirea altora noi
- reabilitarea si modernizarea drumurilor
- realizarea proiectelor de urbanism si amenajarea teritoriului pentru imbunatatirea aspectului estetic, dar si de structura al capitalei
- imbunatatirea calitatii mediului si de protectie a acestuia
- reabilitarea si extinderea retelei de iluminat
- constructia parcarilor supra si subterane atat in zonele cu trafic intens cat si in zonele de resedinta.

Obiectivele, proiectele, programele si actiunile mentionate reprezinta doar o parte dintre proiectele si actiunile pe care municipalitatea le are in vedere; multe dintre ele se vor contura functie de viitoarele cerinte ale bucurestenilor, in timp ce altele deja demarate vor fi implementate in functie de noile conditii ce vor apare.

Indeplinirea obiectivelor propuse si adoptarea altora noi functie de factorii de dezvoltare a societatii confera un plus de dinamism si eficienta activitatii administratiei publice locale si constituie element important al dezvoltarii societatii bucurestene in randul societatilor din intreaga Europa.

Asigurarea unor conditii decente de trai pentru cetateni in conformitate cu normele europene nu este un obiectiv usor de atins, data fiind situatia economica dificila in care se afla intreaga tara. De aceea, in vederea realizarii acestui obiectiv, pe langa actiunile ce tin de imbunatatirea vietii cetateanului se impune si initierea de actiuni in scopul dezvoltarii economice la nivel local, iar acest lucru se poate realiza prin masuri de educare si implicare a acestuia in viata economica; cetateanul trebuie motivat sa ia initiative, iar autoritatile administratiei publice locale prin deciziile si hotararile adoptate, prin masurile de organizare pe care le adopta trebuie sa contribuie la crearea unui cadru stabil care sa permita o dezvoltare economica reala.

Nu se poate vorbi de obiective separate, ci acestea se intrepatrund, iar strategiile stabilite in vederea realizarii lor trebuie sa fie coerente pentru cetatean si cu implicarea acestuia. Numai asa se poate ajunge la dezvoltarea economica si socio – culturala care sa permita mai departe asigurarea unor conditii decente de trai pentru cetateni.

Cadrul legal si institutional

Sub “umbrela” unui principiu european, si anume al “descentralizarii serviciilor publice locale”, Guvernul Romaniei a reusit de fapt, sa infranga legislatia cadru a Uniunii Europene in materie de administratie locala, Constitutia Romaniei si o multitudine de prevederi legale pe care le vom enumera mai jos. S-a reusit, ca urmare a celor 3 ani si jumătate de “ atacuri sistematice” sa transforme capitala Romaniei intr-un oras enclavizat, aproape imposibil de condus intr-o viziune unitara, integrata, aceasta actiune avand, in mod evident, efecte dezastruoase pe termen mediu si lung.

“Arma” folosita in tot acest timp de Guvern a fost majoritatea PSD din Consiliul General care, a reusit “ performanta” de a aproba nu mai putin de 27 de hotarari ce au fost declarate ilegale de instantele judecatoresti, pana la nivelul Inaltei Curti de Justitie si Casatie.

Avand in vedere ca Legea administratiei publice locale precizeaza ca este necesar si suficient un numar de 3 hotarari ale Consiliului General care sa fie declarate nule de catre instanta de judecata, pentru a putea promova o hotarare de guvern privind dizolvarea acestui organism local,ajungem la concluzia ca, organul

deliberativ al Municipiului Bucuresti putea fi dizolvat de 9 ori, prin tot atatea hotarari de guvern.

Avand de rezolvat o asemenea situatie, unica in istoria administratiei publice locale din Romania, in care un organism deliberativ refuza cu obstinatie sa respecte legea, Guvernul Romaniei prin Prefectura Bucurestiului avizand pentru legalitate toate hotararile ilegale ale CGMB, s-a pus intr-o pozitie de "complicitate" evidenta. Acelasi guvern promoveaza in ianuarie 2002 o Hotarare de dizolvare a Consiliului General.

Consilierii generali din CGMB au atacat hotararea de guvern in instanta, actiunea acestora fiind respinsa de Curtea de Apel Bucuresti care a considerat ca dizolvarea organului deliberativ este temeinica si legala. Dupa indelungi tergiversari, Curtea Suprema de Justitie, admite recursul formulat de consilierii generali si anuleaza hotararea de dizolvare. In toata perioada judecarii cauzei ca si in perioada urmatoare aceiasi consilieri generali au continuat seria faradelegilor, de data aceasta cu aplombul celor care se stiau aparati de o justitie excesiv de politizata.

Rezultatul seriei impresionante de hotarari ilegale se poate rezuma astfel: contracte incheiate de sectoarele Municipiului Bucuresti fara ca acestea sa poseze patrimoniu si evident nici personalitate juridica ce au ca obiect bunurile aflate in domeniul privat, dar mai ales in domeniul public al municipiului, prin incheierea de contracte cu SRL-uri, fara experienta si fara capital social care sa asigure recuperarea eventualelor prejudicii aduse municipalitatii, avize date pentru constructii pe domeniul public fara sa existe administrare asupra acestora si multe altele.

Prin legea nr.215/23.04.2001, publicata in Monitorul Oficial nr. 204/23.04.2001, a fost abrogata Legea administratiei publice locale nr. 69/1991, instituindu-se o noua reglementare in domeniul administratiei publice locale, fara a se aduce, in aparenta, fata de precedentul act normativ modificari semnificative, dar care prin reglementarile prevazute la capitolul V – Administratia publica a municipiului Bucuresti, constituie baza ilegalitatilor si abuzurilor facute, atat de consiliul Municipiului Bucuresti, ca organ deliberativ, cat si de primariile de sector.

Sirul nelegalitatilor si abuzurilor au ca temei, tocmai textul de lege, o lege intrata in vigoare dupa inceperea actualului mandat.

Pentru a ilustra textele din actele normative sub obladierea carora s-au comis ilegalitatile si abuzurile, este suficient sa enumeram atributiile consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucuresti, prevazute in art. 95 alin. 2 din Legea administratiei publice locale. Cel mai important text in sirul celor care "faciliteaza" abuzurile, este cel prevazut la lit. f, care reglementeaza printre atributii ale consiliilor locale ale sectoarelor – *"administreaza, in conditiile legii, bunurile proprietate publica sau privata a municipiului, de pe raza sectorului, pe baza hotararii Consiliului General al Municipiului Bucuresti."*

Codul Civil cat si Decretul nr. 54/1958 privind persoanele fizice si juridice, prevad ca „ *au capacitate de folosinta numai persoanele fizice si persoanele juridice*”.

Aceleasi principii sunt statuate si de art. 18 alin.1 din Legea nr. 215/2001 care prevede ca " *comunele, orasele si judetele sunt unitati administrativ teritoriale in care se exercita autonomia locala...*", iar art.19 al aceleiasi legi stipuleaza " *comunele orasele si judetele sunt persoane juridice de drept public acestea au patrimoniu public si capacitate juridica deplina*".

Cu toate acestea, aceeasi lege prin art. 95 alin.2 lit f da posibilitate sectoarelor, fara ca acestea sa aiba personalitate juridica, sa fie titulare de drepturi si obligatii, sa incheie acte juridice pe care doar Municipiul Bucuresti, care are personalitate juridica le poate incheia.

Avand in vedere textele mai sus mentionate putem concluziona ca cele sase sectoare ale Municipiului Bucuresti in calitate de subdiviziuni administrativ teritoriale (art.18 alin.5) nu pot avea un patrimoniu propriu si in conformitate cu Codul civil nu pot avea personalitate juridica. Lipsa personalitatii juridice atrage dupa sine imposibilitatea asumarii de catre sectoare a drepturilor si obligatiilor specifice unei persoane juridice de drept public sau privat.

Calitatea de administrator al anumitor bunuri imobile sau mobile aflate in proprietatea publica a Municipiului Bucuresti (domeniul public sau privat) nu da dreptul sectoarelor de a incheia acte juridice de dispozitie cu privire la aceste bunuri. Legea ca si hotararile Consiliului General care permit sectoarelor Municipiului Bucuresti sa administreze anumite bunuri distinct prevazute in aceste acte normative sau administrative, stabilesc de fapt, un drept de uz in numele si pentru Municipiul Bucuresti pe care sectoarele il pot exercita in conformitate cu art. 571 Cod civil "uzuarul nu poate ceda nici inchiria dreptul sau altuia".

Insasi legea administratiei publice locale restrange dreptul de administrare pe care il pot avea sectoarele de existenta unei imputerniciri exprese date de CGMB. Aceasta reglementare, ar fi putut, in conditiile unui Consiliu General, "iubitor de Bucuresti si de legalitate", apara Bucurestiul de abuzuri si nelegalitati, dar, asa cum am aratat mai sus, intr-o "fratie in ilegalitati" intre sectoare si Consiliul General, municipiul a fost grav pagubit, prin "ciuntirea" patrimoniului si favorizarea abuzurilor.

Suntem nevoiti sa amintim, textele din legea fundamentala, in spiritul careia, ar fi trebuit redactata si adoptata legea administratiei publice locale.

Astfel, in conformitate cu Constitutia Romaniei art.120 " *autoritatile administratiei publice, prin care se realizeaza autonomia locala in comune si orase sunt consiliile locale alese si primarii alesi in conditiile legii*". In spiritul legii fundamentale, vine si Legea 215/2001 respectiv art. 18 alin.1 si art.19 sus citate.

Art. 67 alin.1 din legea administratiei publice locale prevede ca " *primarul reprezinta comuna sau orasul in relatiile cu alte autoritati publice cu persoanele fizice sau juridice romane sau straine precum si in justitie*".

Iata deci, ca in cazul Municipiului Bucuresti, Primarul este acela care poate incheia, in numele municipalitatii, contracte care au ca obiect patrimoniul acesteia.

Prin Legea nr.199/17.11.1997, Parlamentul Romaniei a ratificat Cartea Europeana a Autonomiei Locale. In conformitate cu prevederile acestui document international prin autonomie locala se intelege " *dreptul si capacitatea efectiva a administratiei publice locale de a solutiona si gestiona in cadrul legii, in nume propriu si in interesul populatiei locale a treburilor publice*".

Iata deci, ca aceasta Carte Internationala a Autonomiei Locale vorbeste de autoritatile autonome care exercita administratia locala pe un anumit teritoriu in nici un caz, asa cum am precizat, sectoarele Municipiului Bucuresti nu pot fi considerate autoritati autonome in lipsa patrimoniului propriu si deci a personalitatii juridice.

In concluzie, din interpretarea prevederilor legale, reiese fara echivoc faptul ca orice act juridic administrativ sau civil incheiat de sectoarele Municipiului Bucuresti prin primari sau Consiliile locale, care este de natura sa aduca atingere dreptului de dispozitie al Municipiului Bucuresti poate fi considerat neconstitucional si profund ilegal.

Orice contract sau act administrativ incheiat sau emis de primari sau consiliile locale de sector este susceptibil de nulitate absoluta si in final vor fi lipsite de efecte juridice. Este greu de calculat suma totala a despagubirilor pe care acesti primari sau consilieri vor trebui sa o plateasca posibilor parteneri privati care au semnt contracte cu aceste autoritati.

Prejudiciul imens pe care il aduc primarii si consiliile locale ale sectoarelor arogandu-si calitatea de proprietar asupra unor bunuri din patrimoniul Municipiului

Bucuresti poate fi cuantificat si in bugetul Municipiului Bucuresti si de asemenea in bugetele investitorilor privati care sunt indusi in eroare de entitatile mentionate mai sus.

In aceeasi situatie se afla ministerele care compun Guvernul Romaniei si care nu pot efectua acte de dispozitie cu privire la bunurile aflate in administrarea lor fara sa aiba aceasta abilitare data prin hotarare de guvern.

Cat priveste proprietatea publica a municipalitatii, desi legea nr.213/1998 privind proprietate publica si regimul juridic al acesteia precizeaza ca bunurile apartin comunelor, oraselor si municipiilor, printre acestea numarandu-se si parcurile, o mare parte a parcurilor Capitalei au fost trecute prin hotarari de consiliu in administrarea sectoarelor Municipiului Bucuresti.

In mod evident hotararile nu precizeaza care este definitia actului de administrare, dar este de presupus ca primarii de sector cunosc aceasta notiune macar din legislatia specifica spatiilor locative (administrator de bloc). Schimbarea destinatiei acestor parcuri in afara de prejudiciile aduse orasului ar reprezenta o ilegalitate vadita chiar daca aceasta s-ar realiza printr-un plan urbanistic aprobat de consiliul local al sectorului.

Este de remarcat faptul ca nici o lege organica care trateaza aspectele patrimoniale ale unitatilor administrativ teritoriale nu face vorbire despre consiliile locale ale sectoarelor Municipiului Bucuresti.

Evidenta tenta politica, cu care "legiutorul", constituit dintr-o majoritate, este relevata si de modificarile succesive ale legii de capatai a administratie publice locale.

- Pentru prima data, la numai o luna dupa adoptarea ei, in sensul ca desi textul initial prevedea pentru Municipiul Bucuresti desemnarea unui numar de 2(doi) viceprimari la Primaria Municipiului Bucuresti, si cate un vice-primar la primariile de sector, s-a stabilit pe cale de exceptie, prin OUG nr.74/2001 aprobata prin legea nr.738/2001, ca pana la organizarea viitoarelor alegeri locale in Municipiul Bucuresti vor ramane 4 vice primari, cei desemnati in baza anterioarei legi a administratiei publice locale
- Prin legea bugetului de stat nr. 216/2001 s-a limitat schema de incadrare a aparatului executiv al Primariei Capitalei la maxim 700 de posturi, diminuindu-se, totodata, veniturile alocate administratiei publice locale
- Prin O.G. nr.80/2001 s-a redus numarul de autoturisme aflate la dispozitia Consiliului General al Municipiului Bucuresti desi Administratia publica a capitalei are un aparat de 700 de angajati, cu acestea trebuind sa se efectueze si exercitarea atributiilor de inspectie si control.
- Prin legile bugetare ulterioare, s-a diminuat an de an, bugetul alocat Primariei Municipiului Bucuresti, lipsind Primaria Municipiul Bucuresti de fondurile necesare unei administrari eficiente si profitabile contribuabililor.
- Prin legea nr. 453/2001 privind modificarea si completarea legii 50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii s-au modificat regulile instituite privind autorizarea constructiilor pe teritoriul Municipiului Bucuresti, acestea trecand in competenta primarilor de sector, pe baza aprobarii date de Consiliul General la propunerea consiliilor locale ale sectoarelor, iar printr-o ordonanta(OG nr.5) adoptata pe data de 24.01.2002 autorizarea tuturor constructiilor a fost data in competenta primarilor de sector.
- Prin OUG nr.206/2002 aprobata prin legea nr. 713/03.12.2001 terenurile si cladirile in care isi desfasoara activitatea unitatile de invatamant preuniversitar de stat trec in domeniul public al Municipiului Bucuresti si in administrarea primariei Capitalei. In acelasi mod se transfera si terenurile impreuna cu

cladirile in care isi desfasoara activitatea unitatile de invatamnat special de stat.

- Prin OUG nr.184/20.12.2001 toate acestea sunt transferate in administrarea consiliilor locale de sector. Si acestea nu sunt singurele acte normative si administrative ale aparatului central, prin care primarul general a fost succesiv, lipsit de instrumente, ca fonduri, patrimoniu, pentru o administrare eficienta si profitabila
- Fonduri ale institutiilor de creditare internationale, cu greu obtinute prin negocieri duse de Primarul General, au fost paralizate prin ordonante de urgenta ale guvernului sau prin neadoptarea de hotarari ale C.G.M.B., prin controale directionate ale Curtii de Conturi, Corpului de Control al Guvernului, etc.

Municipiul Bucuresti are pe rolul instantelor judecatoresti/jurisictionale urmatoarele tipuri de litigii:

Litigii civile :

- Actiuni in revendicare : pana la aparitia Legii nr.10/2001 privind restituirea imobilelor abuziv nationalizate in perioada 1945-1989, a existat un numar deosebit de mare de actiuni judecatoresti privind obligarea Municipiului Bucuresti la restituirea in natura a imobilelor (cladiri si/sau terenuri) intrate in proprietatea statului in mod abuziv. Practica instantelor judecatoresti a fost unitara in sensul restituirii proprietatilor confiscate, obligand Municipiul Bucuresti prin Primarul General sa lase in deplina proprietate si posesie aceste imobile. In acest mod municipalitatea a emis cca 1500 dispozitii de restituire. Odata cu intrarea in vigoare a Legii nr.10/2001, care prevede restituirea imobilelor pe cale administrativa, numarul procesele in revendicare in instanta a scazut.
- Actiuni in constatarea nulitatii absolute a contractelor de vanzare-cumparare incheiate in baza Legii nr.112/1995. Legea nr.112/1995, a dat posibilitatea chiriasilor ce locuiau in imobilele nationalizate, sa le cumpere in conditii avantajoase, cu indeplinirea unor conditii. Pentru a fi vandut un imobil nationalizat nu trebuia sa fie revendicat de fostul proprietar, nici in baza Legii nr.112/1995, nici pe calea unei actiuni judecatoresti. Neindeplinirea acestei conditii a condus la inmultirea fara precedent a actiunilor judecatoresti prin care fostii proprietari ai imobilelor nationalizate au solicitat constatarea nulitatii absolute a contractelor de vanzare-cumparare, incheiate in baza Legii nr.112/1995. Primaria Municipiului Bucuresti a avut calitatea de parata in aceste dosare, fiind vanzatoarea respectivelor imobile, chiar daca instrainarea a fost practiv facuta prin fostele ICRA-uri. Solutiile instantelor judecatoresti au fost in principal de admitere a acestor actiuni si de anulare a contractelor de vanzare-cumparare. O consecinta negativa a acestor anulari de contracte a constituit-o obligarea Primariei Municipiului Bucuresti la plata valorii reactualizate a pretului platit de chiriasii - cumparatori evinsi (garantia pentru evictiune).
- Actiuni in regres impotriva Ministerului Finantelor Publice.

Obligata fiind, la plata reactualizata a contractelor de vanzare-cumparare anulate de instantele judecatoresti, Primaria Municipiului Bucuresti s-a vazut nevoita de a actiona in judecata Ministerul Finantelor Publice in vederea recuperarii acestor sume. Temeiul de drept la constituit prevederea clara din Legea nr.112/1995, potrivit careia Ministerul Finantelor este cel care a incasat efectiv sumele provenite din vanzarea imobilelor nationalizate.

In prezent se afla cca 200 de dosare pe rolul instantelor judecatoresti, in care municipalitatea solicita restituirea sumelor de la Ministerul Finantelor Publice.

- **Contestatii impotriva Dispozitiilor emise in baza Legii 10/2001.**
Conform Legii nr.10/2001, Primarul General al Municipiului Bucuresti emite in aplicarea acesteia dispozitii motivate de restituire ori de respingere. Aceste dispozitii sunt supuse controlului judecatoresc de catre instanta la solicitarea persoanelor nemultumite. Contestatiile se solutioneaza cu celeritate la Tribunalul Bucuresti. Obiectul acestor contestatii il constituie modificarea sau anularea dispozitiei, fie in sensul restituirii in natura, fie in sensul respingerii notificarii formulate in baza Legii nr.10/2001. In prezent se afla pe rolul instantelor judecatoresti cca 500 de astfel de contestatii.
- **Actiuni in constatarea prescriptiei achizitive.**
Codul civil roman prevede ca o modalitate de dobandire a proprietatii prescriptia achizitiva (uzucapiunea) prin trecerea unei anumite perioade de timp si indeplinirea unor conditii privind posesia. Municipiul Bucuresti s-a confruntat in acesti ani cu numeroase actiuni prin care se solicita constatarea dobandirii proprietatii prin uzucapiune asupra unor terenuri aparent fara proprietar.
- **Actiuni de iesire din indiviziune.**
Conform art.778 Cod civil, nimeni nu poate fi obligat a ramane in indiviziune. In acest temei, municipalitatea a fost obligata de catre instantele judecatoresti la atribuirea unor imobile catre diferite persoane fizice sau juridice sub conditia primirii unei sulte.
- **Actiuni comerciale**
In perioada 2000-2004 municipalitatea a fost reprezentata in fata instantelor judecatoresti in 850 cauze comerciale, dintre care s-au solutionat favorabil 190. Drept urmare, s-au castigat 7.000.000 USD si 15 miliarde lei, sume intrate in bugetul municipalitatii.

Litigii in contencios administrativ

Legea nr.29/1990, privind contenciosul administrativ, prevede ca orice persoana fizica sau juridica poate solicita anularea unui act administrativ cand se considera vatamat in drepturile sale recunoscute de lege. (art.1)

Conform Legii nr.215/2001, privind administratia publica locala, Primarul General emite dispozitii, iar Consiliul General al Municipiului Bucuresti adopta hotarari. Aceste doua categorii de acte administrative sunt supuse controlului de legalitate exercitat de prefect in baza Legii nr.215/2001 si controlului judecatoresc in baza Legii nr.29/1990.

In intervalul 2000-2004 au fost identificate 3 categorii de litigii in contenciosul administrativ :

- Actiuni formulate de prefect impotriva unor dispozitii de primar general si hotarari CGMB.
In exercitarea atributiilor sale, prevazute de art.135 din Legea nr.215/2001, prefectul municipiului Bucuresti a atacat in contencios administrativ un numar de cca 100 de dispozitii ale Primarului General si cateva hotarari ale Consiliului General al Municipiului Bucuresti.
Conform Legii administratiei publice locale, actele administrative atacate de Prefect sunt suspendate de drept , pana la solutionarea definitiva si irevocabila a actiunii, fapt ce atrage blocarea unor activitati curente ale PMB, cu efecte grave asupra bunului mers al actului de administratie publica.
- Actiuni formulate de terti impotriva unor dispozitii de primar general si hotarari CGMB.
Desi pe rolul instantelor judecatoresti au existat incepand cu anul 2000 un nr. de cca 2000 de actiuni formulate de persoane fizice sau juridice care s-au considerat vatamate in drepturile lor, intemeiate pe Legea nr 29/1990 privind contenciosul administrativ, cea mai mare parte a acestora au fost castigate de municipalitate. Concluzia este aceea ca dispozitiile primarului general au fost emise cu respectarea prevederilor legale.
- Actiuni formulate de municipiul Bucuresti prin primarul general impotriva unor hotarari ale CGMB.
Constatand grave incalcarii ale legislatiei in vigoare si tehnicii legislative, prin emiterea unor acte administrative nelegale si inoportune de catre CGMB, municipiul Bucuresti prin Primarul General a atacat in contenciosul administrativ un numar de cca. 200 de hotarari ale CGMB.

Numarul dosarelor aflate pe rolul instantelor incepand cu anul 2000:

- 2000 - 4319 cauze noi;
- 2001 - 4056 cauze noi
- 2002 - 5102 cauze noi
- 2003 - 5502 cauze noi
- 2004 - 2130 cauze noi

inregistrate pana in luna mai 2004.

Aplicarea Legii nr.10/2001

In evidenta municipalitatii se afla inregistrate 40.897 notificari formulate de catre persoanele indreptatite, in temeiul Legii nr.10/2001. Termenul limita pentru depunerea notificarilor a fost data de 14.02.2002, iar cel de depunere a actelor doveditoare ale dreptului de proprietate si al calitatii de mostenitor 30.06.2003.

- Dispozitii de restituirii in natura emise :
 - In anul 2001 - 214

- In anul 2002 – 519

In anul 2003 s-au emis un numar total de 1665 dispozitii din care 855 dispozitii de respingere 810 dispozitii de restituiri in natura

In anul 2004 s-au emis in total 718 dispozitii din care 657 dispozitii de respingere 61 dispozitii de restituiri in natura.

Nu s-au putut solutiona un numar mai mare de notificari, intrucat acestea nu sunt complete, pe de o parte notificatorii nedepunand actele solicitate in completare, iar pe de alta parte intarzierea transmiterii relatiilor solicitate de Primaria Municipiului Bucuresti.

De asemenea, in evidenta se mai afla si cca 19.000 completari la dosarele existente.

Fata de volumul foarte mare de notificari depuse, care trebuie solutionate cu celeritate, este necesara suplimentarea corespunzatoare a posturilor din structura organizatorica a compartimentelor care aplica Legea 10/2001. De asemenea trebuie imbunatatit sistemul de salarizare al functionarilor publici care lucreaza pentru aplicarea Legii 10/2001 cat si asigurarea dotarii necesare in vederea unei bune functionari.

Remarcam faptul ca, o parte insemnata a activitatii juridice a municipalitatii se axeaza pe aplicarea Legii nr.10/2001 precum si pe punerea in aplicare a hotararilor judecatoresti in materia restituirii imobiliare. Exista deci doua modalitati de restituire a imobilelor : una administrativa (avand ca temeii Legea nr.10/2001) si una judecatoreasca (in temeiul sentintelor pronuntate de instantele judecatoresti).

Consecinta restituirilor in natura a imobilelor este cu greu suportata de catre o mare parte din populatia Bucurestiului si anume de catre chiriasi.

Desi exista un act normativ care se refera la protectia chiriasilor, si anume OUG nr.40/1999 acesta nu mai poate fi aplicat in prezent, in cazul chiriasilor ale caror locuinte au fost restituite proprietarilor prin sentinte judecatoresti.

Constitutia Romaniei consacra principiul egalitatii in drepturi a tuturor cetatenilor, dar actele normative aflate in vigoare discrimineaza chiriashii, creand o situatie favorabila acelor care locuiesc in imobile restituite in temeiul Legii nr.10/2001.

OUG nr. 40/1999 prevede la art.2 obligatia proprietarilor, persoane fizice sau juridice de a prelungi la cererea chiriasilor, contractele de inchiriere *„pentru o perioada de 5 ani de la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante”*, adica pana la data de 8 aprilie 2004.

HG nr.498/2003 prin care se aproba normele metodologice de aplicare a Legii nr.10/2001 la art 13.1 prevede ca, daca prin procedura administrativa s-a restituit in natura un imobil afectat de un contract de inchiriere, proprietarul incheie cu chiriashul un contract de inchiriere , conform procedurii prevazute de OUG 40/1999 *„ termenul de 5 ani curgand de la data deciziei de restituire in natura”*.

Iata, deci ca persoanele care au calitatea de chiriasi in imobilele restituite prin sentinte judecatoresti vor fi evacuate de catre proprietari intrucat in data de 8.04.2004 expira termenul de « protectie » acordat de catre legiuitor.

Se impune deci cu precadere adoptarea unor solutii de natura a proteja cu adevarat aceasta categorie, prin construirea de catre ANL (care dispune atat de mijloace financiare cat si de terenuri pe care le administreaza) a unor ansambluri de locuinte destinate chiriasilor din imobilele restituite in natura, cu atat mai mult cu cat aceasta este si va fi o mare problema sociala.

Propuneri de modificari legislative care sa asigure

1. intarirea autoritatii institutiei Primarului General

2. limitarea cazurilor in care CGMB sa poata adopta hotarari fara raportul compartimentelor de specialitate
3. prevederea explicita ca prin actele administrative adoptate de autoritatea deliberativa (CGMB) sa nu poata impiedica exercitarea atributiilor recunoscute de lege autoritatii executive
4. recunoasterea explicita a dreptului primarului de a sesiza instanta de judecata atunci cand se adopta hotarari cu incalcarea prevederilor legale, conferindu-i acestuia accesul neingradit la justitie
5. dreptul primarului de a emite acte normative de stabilire si sanctionare a contraveniilor, ca o finalitate a dispozitiilor normative, obligatorii pentru locuitorii unitatii administrativ-teritoriale
6. prevederea explicita prin care anumite activitati care sunt de interes municipal sa nu mai poata fi divizate de catre CGMB (exemplu : administrare patrimoniu imobiliar, strazi, parcuri, etc).